

prof dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz
Uniwersytet Zielonogórski
Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych

Zielona Góra, 31 stycznia 2023

Ocena osiągnięć naukowych i istotnej aktywności naukowej
Pana dra Janusza Miroforidisa
opracowana dla
Rady Naukowej Instytutu Badań Systemowych
Polskiej Akademii Nauk
w związku
z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych
w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja

Sylwetka habilitanta

Pan dr Janusz Miroforidis urodził się w roku 1971 w Bielawie. Jest absolwentem studiów magisterskich (1995) kierunku informatyka na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego. W roku 2010, uchwałą Rady Naukowej Instytutu Badań Systemowych Polskiej Akademii Nauk, uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie *informatyka* na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *Komputerowe wspomaganie procesów decyzyjnych w sklepach wielkopowierzchniowych z wykorzystaniem optymalizacji wielokryterialnej i metod przybliżonych*, przygotowanej pod opieką pana prof. Ignacego Kaliszewskiego.

Zawodowo pan dr Janusz Miroforidis jest związany z Instytutem Badań Systemowych Polskiej Akademii Nauk, w okresie od czerwca do grudnia 2013 na stanowisku starszego specjalisty, a od sierpnia 2015 z krótką przerwą do dziś na stanowisku adiunkta. Kandydat nie podał żadnych informacji o zatrudnieniu, lub innych doświadczeń zawodowych, w okresie od ukończenia studiów magisterskich do roku 2013.

1 OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO

1.1 Podstawa oceny

Pan dr Janusz Miroforidis przedstawił jako podstawę oceny osiągnięcia naukowego cykl 9 publikacji pod wspólnym tytułem: *Wspomaganie decyzyjne oparte na obliczeniach przybliżonych dla nawigacji na froncie Pareto w wielkoskalowych problemach optymalizacji wielokryterialnej*. W skład cyklu wchodzi dziewięć artykułów w czasopismach naukowych, w tym sześć o znaczących indeksie IF ($IF > 2$) i jednej publikacji konferencyjnej indeksowanej w *Web of Science*. Łączny Impact Factor prac cyklu wynosi **18,207**.

Poniżej podana jest lista publikacji cyklu wraz z krótkim opisem ich zawartości z deklarowanym przez habilitanta procentowym udziałem w publikacjach wieloautorskich (numeryacja zachowana z wniosku habilitanta).

- A1. Interactive multiple criteria decision making based on preference driven evolutionary multiobjective optimization with controllable accuracy,
I. Kaliszewski, **J. Miroforidis**, D. Podkopaev,
European Journal of Operational Research, 2012, 216(1):188–199;
($IF=6,39$, procentowy wkład habilitanta: 34%),
- A2. Two-sided Pareto front approximations,
I. Kaliszewski, **J. Miroforidis**,
Journal of Optimization Theory and Application, 2014, 162:845–855;
($IF=2,189$, procentowy wkład habilitanta: 50%),
- A3. Mechanical design, multiple criteria decision making and Pareto optimality gap,
I. Kaliszewski, T. Kiczkowiak, **J. Miroforidis**,
Engineering Computations, 2016, 33(3):876–895;
($IF=0,63$, procentowy wkład habilitanta: 34%),
- A4. Interactive multiple criteria decision making for large-scale multiobjective optimization problems,
J. Miroforidis,
International Journal of Information and Management Sciences, 2017, 28(4):299–316;
($IF=0,667$),
- A5. On upper approximation of Pareto fronts,
I. Kaliszewski, **J. Miroforidis**,

Journal of Global Optimization, 2018, 72(3):475–490;
(IF=2,207, procentowy wkład habilitanta: 50%),

- A6. Lower and upper bounds for the general multiobjective optimization problem,
I. Kaliszewski, **J. Miroforidis**,
Proc. LeGO - 14th International Global Optimization Workshop 2019. AIP Conference Proceedings 2070, 020038;
(procentowy wkład habilitanta: 50%),
- A7. Cooperative multiobjective optimization with bounds on objective functions,
I. Kaliszewski, **J. Miroforidis**,
Journal of Global Optimization, 2020, 79(2):369–385;
(IF=2,207, procentowy wkład habilitanta: 50%),
- A8. Bounds on efficient outcomes for large-scale cardinality-constrained Markovith problems,
J. Miroforidis,
Journal of Global Optimization, 2021, 80(3):617–634;
(IF=2,207),
- A9. Probing the Pareto front of large-scale multiobjective problem with MIP solver,
I. Kaliszewski, **J. Miroforidis**,
Operational Research, 2022, Springer, published on-line: 6 June 2022,
(IF=2,708, procentowy wkład habilitanta: 50%),

Przedmiotem badań są zagadnienia optymalizacji wielokryterialnej wielkiej skali, tzn. takich, w których wyznaczenie pojedynczego wariantu efektywnego wiąże się ze znacznym kosztem czasowym, co w konsekwencji prowadzi do bardzo kosztownego, wręcz nierealnego, procesu aproksymacji frontu Pareto. Wobec takiej sytuacji proponowane są interaktywne procesy nawigacyjne wielokryterialnego wspomagania podejmowania decyzji, uwzględniające preferencje decydenta. U podstaw obszaru badawczego habilitanta leżą prace Kaliszewskiego z pierwszej dekady XXI wieku, w których wskazano na pewną barierę stosowalności metod interaktywnych w problemach wielkiej skali związanej z kosztem rozwiązywania tzw. problemu Czebyszewa. W pracach tych zaproponowano aproksymację zbioru efektywnego za pomocą oszacowań od góry i od dołu, które wyznacza się na bazie pewnego podzbioru rozwiązań efektywnych tworzących tzw. szkielet. Proponowane powyżej rozwiązanie nadal związane jest z koniecznością stosowania kosztownych dokładnych procesów optymalizacyjnych. Korzystne rozwiązanie powyższego problemu zostało zawarte w pracy doktorskiej habilitanta i jego publikacjach z tego okresu, w ramach którego wprowadzono

pojęcia szkieletów dolnego i górnego, których obrazy w przestrzeni wektora celu stanowią skończoną dwustronną aproksymację frontu Pareto. Zakres badań opisanych w cyklu publikacji, będącego podstawą oceny osiągnięć naukowych habilitanta, stanowi kontynuację wcześniejszych jego prac.

W pracy [A1] w celu wyznaczenia górnego i dolnego szkieletu sięgnięto po techniki ewolucyjne, które, jednakże, nie mogą być użyte bezpośrednio do wyznaczenia szkieletu górnego, ale tylko do pewnej jego aproksymacji. W pracy [A2] rozwinięto technikę przedstawioną w pracy [A1] umożliwiając kontrolę dokładności dwustronnego aproksymowania frontu Pareto za pomocą zaproponowanego algorytmu EMO-APPROX. Domknięciem wyników obu powyższych prac stanowiło wskazanie w pracy [A3] na praktyczne zastosowanie opracowanej metodyki w problemie doboru parametrów konstrukcyjnych belki rurowej z ustalonym rozkładem obciążeń w warunkach pracy, oraz w problemie wyboru siłownika pneumatycznego. W pracy [A4] rozwinięto, zasugerowane już w pracy [A1], hybrydowe podejście do projektowania schematu nawigacji na froncie Pareto dla problemów optymalizacji wielokryterialnej wielkiej skali. Podejście to łączy obliczenia dokładne z metaheurystycznymi. Zakłada się pewien ustalony budżet obliczeniowy, w ramach którego wyznacza się pewien podzbiór frontu Pareto – szkielet, na podstawie którego określane jest ograniczenie górne. Informacja o froncie Pareto uzupełniana jest przez wyznaczenie szkieletu dolnego przy użyciu metody ewolucyjnej. W pracy [A5] rozważano możliwość wyznaczenia szkieletów górnych bez znajomości zbioru wariantów efektywnych, których znajomość jest konieczna z punktu widzenia definicji szkieletu górnego. W pracy podano warunki, jakie muszą być spełnione przez problem optymalizacji wielokryterialnej, aby tę możliwość uzyskać.

Wcześniej omówione prace korzystały z formuł dla oszacowań górnych bazujących na założeniu, że efektywny wektor celu leży na półprostej kompromisu, co, w ogólnym przypadku, nie jest spełnione, w szczególności w zagadnieniach całkowitoliczbowych. Kolejne prace cyklu dotyczą bardziej ogólnej klasy zagadnień. W pracy [A6] podano warunki na element szkieletu górnego, aby był on bazą oszacowania od góry dla danej współrzędnej efektywnego wektora celu bez przyjmowania założenia jego przynależności do półprostej kompromisu. W kolejnej pracy [A7], w oparciu o wyniki pracy [A6], opisano metodę wyznaczenia szkieletów górnych dla wielokryterialnego problemu załadunku przy ograniczeniu czasu na rozwiązanie pojedynczej instancji problemu Czebyszewa. Wyniki teoretyczne powyższej pracy zostały wykorzystane w pracy [A8] do wyznaczenia obu szkieletów w wielkoskalowej wersji dwukryterialnego zagadnienia wyboru portfela inwestycyjnego. Ostatnia z prac [A9] uzupełnia opracowanie teoretyczne proponowanych technik o warunki wyznaczenia elementów szkieletów górnych poprzez rozwiązanie skalaryzacji problemu optymalizacji wielokryterialnej.

1.2 Oryginalne osiągnięcia

Osiągnięcia badawcze pana dra Janusza Miroforidisa dotyczą interaktywnej nawigacji po zbiorze wektorów ocen efektywnych, bądź jego aproksymacji, w zagadnieniach wielokryterialnego wspomaganie podejmowania decyzji, uwzględniającego preferencje decydenta. W szczególności, biorąc pod uwagę przedstawiony do oceny cykl publikacji, habilitant zaproponował metody wyznaczania tzw. szkieletów górnych i dolnych, bądź ich aproksymacji, dostarczających decydentowi podstawę oszacowań przedziałowych współrzędnych ocen efektywnych. W powyższych metodach znacząca rolę pełnią zaproponowane przez habilitanta techniki ewolucyjne. Ponadto podano warunki nałożone na problemy optymalizacji wielokryterialnych wielkiej skali dla jakich można stosować poszczególne proponowane rozwiązania.

1.3 Podsumowanie

Dorobek naukowy pana dra Janusza Miroforidisa dotyczy bardzo interesującego i ważnego aspektu budowy interaktywnych systemów nawigacyjnych wielokryterialnego wspomaganie podejmowania decyzji, uwzględniających preferencje decydenta. Rezultaty badań są bardzo istotne dla problemów optymalizacji wielokryterialnej wielkiej skali. Istotnym jest fakt, że, w każdej publikacji wieloautorskiej przedstawionego do oceny cyklu, wkład habilitanta na każdym etapie koncepcyjnym pracy badawczej i jej realizacji był bardzo znaczący. Osiągnięcia powyższe stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej *informatyka techniczna i telekomunikacja* w zakresie optymalizacji wielokryterialnej, **spełniając** wymagania zawarte w art. 219 ust.1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce.

2 OCENA ISTOTNEJ AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ

2.1 Ocena dorobku publikacyjnego

W swoim dorobku naukowym pan dr Janusz Miroforidis posiada 29 publikacji autorskich i współautorskich, w tym 24 opublikowane po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, czyli od roku 2010. Wśród tych prac znajduje się 8 artykułów w czasopismach o znaczącej wartości IF, takich jak *European Journal of Operational Research*, *International Transaction of Operational Research*, *Computational Optimization and Application*, *Journal of Global Optimization*, czy *Journal of Optimization Theory and Application*. Po-

nadto dorobek publikacyjny habilitanta zawiera jedną monografię współautorską, jeden rozdział w monografii o zasięgu ogólnościowym i 5 referatów w materiałach konferencyjnych. Habilitant jest współautorem jednego zgłoszenia patentowego dotyczącego wspomaganego komputerowo systemu zarządzania pamięcią masową. Do osiągnięć projektowo-konstrukcyjnych zaliczyć należy:

- opracowanie architektury systemu informatycznego wspierającego wykrywanie wzorców zachowań przestępczych, oraz
- opracowanie modułu uczenia maszynowego generującego reguły alokacji i relokacji plików w heterogenicznych macierzach dyskowych.

Sumaryczny indeks cytowań na dzień złożenia wniosku habilitacyjnego dra Miroforidisa według *Web of Science* wynosi 73 (w tym 46 bez autocytowań) a indeks Hirsha 5. Analogiczne parametry według Google Scholar to 214 cytowań i indeks Hirsha 7, oraz bazy Scopus: 90 cytowań (57 bez autocytowań), indeks Hirsha 6. Łączna suma punktów IF wynosi 31,365, a łączna liczba punktów ministerialnych: 843, w tym 833 po uzyskaniu stopnia doktora.

Oceniając całościowy dorobek naukowy po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych uważam, że dorobek pana dra Janusza Miroforidisa jest wartościowy merytorycznie i opublikowany w wartościowych czasopismach. Dorobek publikacyjny habilitanta jest zauważalny, o czym świadczą liczby cytowań w renomowanych bazach publikacji.

2.2 Ocena pozostałych aktywności naukowych

Habilitant po uzyskaniu stopnia doktora był lub jest wykonawcą łącznie w czterech projektach badawczych, w tym jednym finansowanym w ramach środków z funduszu Narodowego Centrum Nauki. Trzy pozostałe to granty finansowane ze środków z funduszu Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

Dr Janusz Miroforidis jest bardzo aktywnym recenzentem dla renomowanych czasopism naukowych, takich jak *European Journal of Operational Research*, *Journal of Supercomputing*, *Energy*, *Journal of Global Optimization*, *Journal of Optimization Theory and Application* i innych.

Habilitant aktywnie współpracuje z innymi instytucjami naukowymi krajowymi i zagranicznymi, m.in z Tamkang University (Tajwan); Uniwersytetem w Almerii (Hiszpania), Uniwersytetem Wileńskim (Litwa), Narodowym Instytutem Onkologii im. Marii Curie-Skłodowskiej w Warszawie, Politechniką Wrocławską, Politechniką Koszalińską, czy Po-

litechniką Warszawską. Owocem współpracy w powyższych instytucjach są wartościowe wspólne publikacje naukowe.

Pan dr Miroforidis był promotorem pomocniczym w jednym przewodzie doktorskim – dra inż. Przemysława Pyzela nt. *Wielokryterialne podejście do rozwiązywania zagadnienia załadunku z wyborem* – obronionym w roku 2021.

Oceniając omawianą w tym podpunkcie aktywność naukową habilitanta należy wskazać na satysfakcjonującą aktywność na arenie międzynarodowej i w kształceniu kadry.

2.3 Ocena w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

Pan dr Janusz Miroforidis, jako pracownik instytutu naukowego nie prowadzącego statutowo działalności dydaktycznej, nie miał możliwości wytworzenia bogatego dorobku w postaci autorskiego cyklu wykładów, czy promocji liczących prac inżynierskich lub magisterskich. Nie mniej jednak na uwagę zasługuje współautorstwo monografii z zakresu wielokryterialnego podejmowania decyzji, która, uzupełniona opracowanymi zestawami ćwiczeń laboratoryjnych, stanowi cenny materiał dydaktyczny dla studentów studiów I i II stopnia, a nawet szkół doktorskich. Ponadto habilitant jest autorem szkolenia z zakresu wielokryterialnego podejmowania decyzji z wykorzystaniem metod PROMETHEE i GAIA, które było realizowane dla pracowników Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu.

Do dorobku popularyzatorskiego naukę zaliczyć należy prowadzony na stronie macierzystego instytutu blog—seria tekstów nt. *Ku racjonalnej informatyce w biznesie*.

Mając na uwadze powyższe informacje należy podkreślić satysfakcjonującą aktywność dydaktyczną i popularyzatorską habilitanta.

3 KONKLUZJA

Wobec powyżej przytoczonych faktów **stwierdzam**, że oceniane osiągnięcia naukowe, aktywność naukowa wraz z dorobkiem publikacyjnym pana dra Janusza Miroforidisa **spełniają** wymagania zawarte w art. 219 ust.1 pkt 2 i 3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz.U. z 2018r. poz. 1668 z późn. zm.). Zatem **pozytywnie oceniam** jego wnioski o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk inżyniersko-technicznych w dyscyplinie *informatyka techniczna i telekomunikacja*.

